Danmarkbrev
til
„Danskeren"

Kulsvierne.

De fleste af „Danskerens" Læsere kende uden Tvivl Kulsvierne af Omtale, om end det vel kun er de færreste, der har mindste Begreb om det Haandværk, der har givet Kulsvierne deres Navn. I den almene Bevidsthed stod de vistnok i gamle Dage som en lavere Race af Menneskeslægten, noget omtrent i Lighed med Buskmændene.

Jeg erindrer saaledes at have hørt om en ældre københavnsk Frue, der ofte til sin Gaardskarl havde ytret Ønsket om at se en Kulsvier. En Dag kom Karlen op til hende og sagde: „Nu kan da Fruen faa en Kulsvier at se, for der er en nede i Gaarden". „Aa, vær saa venlig, lille Hans", svarede Fruen, „at sætte ham lidt ind i Stalden, og giv ham en Bist Hø, saa skal jeg straks være der".

Men selv om nu ikke alle har gjort sig saa ringe Forestillinger om Kulsvierne, som denne Frue, saa er det dog sikkert, at de fleste lige indtil vore Dage har betragtet dem som nogle raa Bøller, man helst skulde holde sig lidt paa Afstand fra, hvis man ikke vilde gaa bort med brune Øjne og komme hjem med et Par blaa.

Man mener, at Kulsvierne oprindelig var Franskmænd, som en Gang i gamle Dage bosatte sig paa Nordsjællands Kyst tæt op til de store Skove og der begyndte paa Kulsvieriet. Vist er det, at Kulsvierne endnu den Dag i Dag i Reglen ere mørke i Hudens og har et livligt, varmblodigt Temperament. Denne sidste Egenskab er baade deres stærke og svage Side. De er i Besiddelse af en aandelig Bevægelighed og Modtagelighed for Indtryk som vistnok de færreste Bønder i Danmark, men de er ogsaa ofte Stemningsmennesker, der ikke har fværd ved at give sig deres Lidenskaber i Vold.

Det er navnlig Egnen omkring Hillerød og især da nord for denne By, man plejer at kalde Kulsvierlandet. Her i Nærheden af de store Skove, og særlig da Gribskov, har Kulsvierne haft og har endnu deres Virkefelt, om end ikke i samme Udstrækning som før.

„Her, hvor de stolte, grønne Bøge suse,
Friheden bor,
her er fra Ringsted op til Søbækhuse
Mindernes Jord."

Saaledes sang man ved Afsløringen af Reventlovs-Støtten i Frederiksborg Slotshave, og i disse faa Linier er Nordsjælland og dets Befolkning karakteriseret saa skønt og godt, som nogen Kulsvier kunde ønske sig. At det er Mindernes Jord behøver man ikke at være længe i Tvivl om; jeg skal blot nævne nogle Eksempler.

I Esrom, der ligger Nord for Søen af samme Navn, var det, at Ærkebiskop Eskil stiftede det bekendte Cistercienserkloster, som der endnu er Rester tilbage af. I Søborg stod engang det gamle, stærkt befæstede Slot, hvor den store Dronning Margrethe blev født, og hvor saa mange verdslige og gejstlige Stormænd, f. Eks. Biskop Valdemar af Slesvig, Grev Adolf af Holsten og Ærkebiskop Jens Grand, maatte prøve Fangenskabets Kvaler. — Hvem har ikke hørt om det sagn- og skovomkranfede Gurre Slot, hvor Kong Valdemar Atterdag ved sin elskede Tovelilles Side, paa Jagt efter Skovens vilde Dyr, for en Stund kunde glemme alle Statskunstens Byrder og Besværligheder. I Nordsjælland knejser tre af vore skønne Slotte, Kronborg, Frederiksborg og Fredensborg, og Bønderne i Nordsjælland var de første, som fik Skøder paa frie Gaarde, saa at man ikke uden Grund har sagt, at det er her, Friheden bor.

Man beskyldte i gamle Dage Kulsvierne for, at de ernærede sig ved Skovtyveri og ulovlig Jagt. At denne Anklage rammer en Del af dem, er der ingen Tvivl om, men det vilde være uretfærdigt at skære dem alle over een Kam og i al Almindelighed at beskylde dem for, at de levede „kristeligt og ernærede sig af Rov." Sikkert er det derimod, at den stadige Køren til København snart med Kul og snart med Brænde og de dermed følgende Ophold i Landevejskroer har avlet megen Raahed og fremkaldt mange Slagsmaal. Her ovre i Jylland fortæller man endnu, naar Talen er om Kulsviere, den gamle Historie om, at de altid kører med fem Vognkæppe — den ene bruger de, naar de skal slaas.

Med selve Kulbrændingen gaar det saaledes til: Man bygger nogle lave, kuppelformede Stakke, hvori Træet er symmetrisk ordnet om en Stok i Midten — de saakaldte „Miler" — og dækker dem med Kulstøv (tidligere med Græstørv). Gennem en Kanal forneden tænder man Ild i „Hjertet", det midterste af Milen, og forstaar saa ved Dækning af Aabningen at lede Ilden over hele Milen. Det ryger derfor stærkt fra en Kulmile, men det maa ikke brænde i lys Lue, thi saa bliver Brændet naturligvis til Aske og ikke til Kul. Naar det saaledes har brændt et Par Dage, bliver Milerne „krogene", d. v. s. Kulstøvet, der danner et Lag paa flere Tommer, tages bort, saa at Kullene synker sammen, hvorefter man saa hurtigt som muligt samler Kullene i Bunker efter omhyggeligt at have fjernet hver Gnist af Ild, som maatte være tilbage. Stedet, hvor Brændingen foregaar, kaldes Kulmilestedet. — — Nu er selve Kulsvierlivet snart en Saga blot, men der er dog enkelte tilbage, som driver det gamle Haandværk.

Om Kulsviernes Historie ved jeg kun lidt at fortælle. I den første slesvigske Krig var deres Navn paa alles Læber, navnlig efter Fredericiaslaget. Ved deres Tapperhed og Dødsforagt og navnlig ved deres Færdighed i Brugen af Bajonetten tiltrak de sig hele Landets Opmærksomhed og Beundring, saa at de endog begejstrede Carl Ploug til at skrive en Sang om Kulsvierne, der endte saaledes:

„Vi har Kulsviernæver og Kulsviertro."

Hvad det første vil sige, er ingen i Tvivl om, eller mindst Holstenerne, men det er ofte bleven spurgt: hvad forstaas der ved „Kulsviertro"? Uden Tvivl Autoritetstro. Naar Præsten har sagt mig: saadan er det, og det skal du tro, saa tror jeg det, og dermed Basta! Naar Generalen har sagt os: nu skal I ud Folk og jage Tyskerne bort fra Skanserne, saa gør vi det, og saa ikke mere Snak om den Ting, for Generalen har sagt det!

Der er med andre Ord ægte Soldaterblod i Kulsvierne, men synderlig befrugtende for Livet er saadan Autoritetstro ikke, og den er ogsaa mange Steder endt med at slaa om til fuldstændig Ligegyldighed baade for Kirke og Kristendom, saa meget mere som Præsterne mange Steder var alt andet end heldige. For c. 30 Aar siden begyndte Indre Mission sin Virksomhed paa „denne død Plet", som Vilh. Bech kaldte Nordsjælland, og vel saa det i Begyndelsen ud til, at Gerningen skulde mislykkes, men lidt efter lidt var det, som om Kulsvierne kendte disse Toner og forstod, at de var ægte, og saa lyttede de saadan til det gamle Budskab, at ikke sjælden en barket Næve maatte op i Ansigtet og tørre en forræderisk Taare bort — det var Hjertets Kildevæld, som var i Færd med at bryde frem, thi Kulsvierne græder ikke for ingen Ting. —

Og vel ligger mange Steder i Brok endnu, men Nordsjælland er et af de Steder, som har en Fremtid for sig ogsaa aandelig talt. Lad der blot komme mange af den Slags Prædikanter, som taler fordi de selv har troet, som forstaar Folket, fordi Jesus har lært dem at elske Folket, saa skal de søde Vange snart blomstre som en Rosengaard, thi Kulsvierne er ikke saa haarde, som de undertiden kan se ud til.

O. Thuesen.

Knebel pr. Rønde, d. 2. August 1900.

Høsten.

Fra Benslev skrives: Høsten staar nu for: allerede i indeværende Uge vil sikkert en stor Del af Rugen blive mejet her paa Egnen, blot Vejret maa blive gunstigt. For Rugens Vedkommende er en stor Part af denne gaaet saaledes i Leje, at Mejningen med Maskine, som bliver mere og mere almindelig, vil vanskeliggøres i betydelig Grad. Hveden derimod er — trods den sidste Tids Nedbør — endnu ikke gaaet i Leje. Hvad Foraarssæden angaar, da har de sidste Dages Vejr lysnet betydeligt paa den, og saa snart Høsten af Vintersæden er tilendebragt, vil Byggets være tjenligt. Alt i alt maa det noteres, at der staar en særdeles god og lovende Høst paa Markerne, vel bedre end de nærmeste foregaaende Aar, blot nu Foldudbyttet maa svare i nogen Maade til Forventningerne. Vejret hele Sommeren igennem maa da ogsaa siges i høj Grad at have været bestingende for en god Høst. — Roerne staar i Øjeblikket ligeledes lovende, ligesom Græsmarkerne efter Regnen hurtig grønnes, hvor Kvæget har staaet.

Fra Kirkelivet.

Om Lynnedslaget i Hallenslev Kirke skrives bl. a.

Kl. 11 slog Lynet ned i Taarnet ved Hallenslev Kirkes østre Gavl og anrettede stor Skade. Lynet nedrev flere Læs Mursten af Spidsen, frembragte store Revner i Gavlen, saa denne hvert Øjeblik truer med at falde. Lynet fulgte derpaa Taarnet ned i Kirken, hvis bageste Hvælving ligger under Taarnet; her har det slaaet Revne i en Mur paa 3 Alens Tykkelse, sprængt den indvendige Dør, saa store Splinter af denne og Karmen er afrevne. Flere Revner er at se rundt om paa Hvælvingen og Spor af Lynstraaler sees flere Steder. Lufttrykket har været saa stærk at flere Ruder er knuste, og Kalkpuds og Grus er spredt over hele Kirkens Længde lige op paa Alteret. Beboerne i de omliggende Huse troede, det var hos dem det slog ned, og blev forundrede over en vedvarende Raslen som med Mælkejunger; men denne var fremkommen ved Murværk og Tagstens Sammenstyrtning —.

Kirken ejes af Godsejer Hvidt til Frihedslund og er ikke til at benytte for det første.

— Diamantbryllup fejredes fornylig af Pastor Bøttiger og Hustru.

Pastor J. P. Bøttiger har været Præst i Slesvig, hvorfra han blev fordrevet efter Krigen i 1864; han blev derefter Præst i Lundum ved Horsens, tog sin Afsked i Firserne og boede siden i Aarhus. Herfra flyttede Ægteparret i 1899 til Vesterskerninge paa Fyn, hvor de bor hos deres eneste Søn, Pastor Louis Bøttiger og hvor den sjældne Fest fejredes.

— Personel Kapellan for Tirstrup og Fulgslev, Aarhus Stift, H. J. A. Christensen, er beskikket til Sognepræst for Hals i Aalborg Stift.

— Personel Kapellan for Suderø Præstegæld blandt Færøerne, F. M. R. Busch, er beskikket til Sognepræst for Suderø Præstegæld.

Lynnedslag og Ildebrande.

Uvejret har atter raset over flere Egne af Danmark. Paa Lolland er saaledes nedbrændt to Gaarde som Følge af Lynnedslag, nemlig L. Christensens Gaard i Nøbbet og Rasmus Skottes i Orslevkke. En Hest og 5 Køer indebrændte.

Ogsaa i Vestjylland har Uvejret raset med en vis Voldsomhed og anrettet Ulykker. Ved Skjern slog Lynet saaledes ned i en P. Søndergaard tilhørende Fæstgaard, som nedbrændte. Ejeren havde et lille Barn paa et halvt Aar, som ramtes af Lynet og døde, og en Ko, nogle Svin og Høns indebrændte.

Omtrent samtidigt nedbrændte A. Steenbergs Gaard i Falstrup og Chr. Jensen Engkærs Gaard i Aulum ved Lynnedslag. Førstnævnte Sted brændte Indboet.

Paa Esbjergegnen slog Lynet ved 4 Tiden ned i „Søndergaard", Jerne Sogn. Gaarden, som ejes af Gaardejer Rabeck, nedbrændte undtagen et Udhus. Alt Indboet og Avlsredskaber brændte. Ejeren havde nylig købt Ejendommen, men havde endnu ikke faaet Papirerne ordnede.

Ulykker.

En Snes unge Mennesker fra Fems, deriblandt 9 unge Piger, var paa Lystur fra Fems til „Egehuset" og Maribo. Og de morede sig godt. Da de om Aftenen skulde hjem, vilde Skipperen, Alfr. Andersen fra Fems, ikke sejle, fordi det var saa stygt et Vejr. 6 af de unge Piger kom saa til Huse hos Folk i Bamholm, medens de tre, deriblandt en, der senere forulykkede, blev om Bord. Mellem Kl. 4 og 5, da Vejret bagedes, affejlede hele Selskabet, glade og fornøjede, og Skipperen var just i Færd med at lave Kaffe til dem alle, da storsejlet „bommede over" og rev en af de unge Piger Anna Jensen, over Bord. Sømand H. J. Schou fra Fems sad ved Roret. Der var en, der greb efter hende; han fik ogsaa fat i hendes Overstykke — rimeligvis en Cape —, men den gled af den ulykkelige, og han beholdt den i Haanden. Prammen blev straks sat ud og Alfred Andersen gik i den; han saa ogsaa Anna Jensen komme op tre Gange, men inden han kom til Stedet, var hun borte.

— Forleden Morgen vilde et ungt Menneske i 17-Aars Alderen, Søn af Købmand Bennetzen i Nyborg, bade fra Kruuses Anstalt. Han sprang ud paa Hovedet fra Bippen, men kunde derefter slet ikke røre sig og maatte af sin Broder og en anden tilstedeværende Badegæst bringes paa tørre. En Læge, der kom til Stede, endnu medens den forulykkede var paa Badeanstalten, konstaterede en alvorlig Rygmarvsbeskadigelse, som bevirkede Lamhed i hele Kroppen. I en lukket Vogn blev den unge Mand transporteret til sit Hjem, hvor han om Natten afgik ved Døden.

— Nogle Drenge i Svendborg haandterede en Pistol og en Patron med det Resultat, at den ene sendte den anden Kuglen i Livet. Skudet blev dog ikke særlig farligt, men det var ikke begrundet i Drengens Forsigtighed.

— Husmand SørenSørensen af Samsø er druknet ved Badning i Kolby Kaas Havn; rimeligvis er han bleven angreben af et Krampetilfælde. Han efterlader sig Enke, men ingen Børn.

— En i Uggelbølle boende ugift Kvinde paa 82 Aar blev forleden fundet druknet i en Brønd ved det af hende beboede Hus. Afdøde, der var meget affældig, har formodentlig faaet Overbalance ved at ville drage Vand op af den aabne Brønd, og er styrtet ud over det lave Rækværk, som omgav Brønden.

— Paa en under Opførelse værende Bygning skete det Uheld, at et Par Skiffersten styrtede ned fra Taget og ramte Tømrersvend Hansen i Hovedet, hvorder fremkom en dyb Flænge. Den tilskadekomne toges straks under Lægebehandling.

Smaa Meddelelser.

Solgt Mølle. Enkefru Christiane Rehammer har solgt Mullerup Mølle med tilhørende Bygninger og Grund til Møller R. Christiansen for 22,000 Kroner.

Ejendomshandel. Arbm. Anders Jensen af Landsgrav har solgt Matr.-Nr. 24c af Landsgrav til Arbmd. Mouritz Andreas Sørensen af Slagelse for 2900 Kr.

Under Tordenvejret i Jyderup, sidste Juli, slog Lynet ned i Tømrer Jens P. Jensens nyopførte Hus i de saakaldte Dalbjærghuse ved Eskebjærg. Huset nedbrændte fuldstændig.

Pilfingre. Et Arbejdslokale et Sted paa Vestkysten, hvor flere kvindelige Arbejdere ere sysselsatte, blev forleden forsynet med et nyt Stueur, og paa samme var der anbragt en forsvarlig Laas, saa Pilefingrene ikke kunde komme til at dreje Viserne efter Behag. Derover blev Ungmøerne højst fornærmede og erklærede, at hvis Laasen ikke toges fra Uret straks, vilde de nedlægge Arbejdet. I kon Enighed forlod de Lokalet, men kom hurtig igen til Besindelse, saa Arbejdet er optaget paa ny, og Laasen er bleven hængende til Harme for alle Pilfingre.

Odense Borgmesterembede. Borgmesterfuldmægtig, Kancelliraad Warberg har siden 1. Aug. varetaget Borgmesterembedets samtlige Forretninger med Undtagelse af Ledelsen af Byraadets Forhandlinger, der er overdraget Arkitekt Vilh. Haugsted.

23,500 Kroner for en Hingst. En af Hadsherreds bekendte Hesteopdrættere, Gaardmand R. Sørensen i Dyngby, har under Landmandsforsamlingen i Odense solgt en 2-Aars Hingst „Hesselgaard", til en Hesteavlsforening i Tisted for 23,500 Kroner, deraf 11,000 paa Vilkaar. „Hesselgaard" er falden efter den bekendte Odderhingst „Henning" og R. Sørensens Stambogshoppe „Ranna". I Odense har „Hesselgaard" faaet anden Præmie.

Markedet. Til Kolding Eksportmarked er der nylig tilført 400 Kreaturer, Handelen er ret livlig og Prisferne tilfredsstillende som Følge af gode Efterretninger Syd fra. Der vil ventelig afgaa 150 Stykker til Flensborg.

En Docent mere. Efter Forelydende vil Menighedskonventet i København den 9.—11. Oktober forhandle et Andragende til Ministeriet om Ansættelse af en Ekstraordinær Docent i Kirkehistorie, som er en Modstander af Bibelkritikken.

En „Redningsvest" er konstrueret af Cand. jur. Mogensen i Kolding. Den ligner en almindelig Vest, men den er forsynet med Luftpuder, som i Farens Øjeblik kan pustes op ved Hjælp af et Par tynde Gummislanger.

I Mandags blev Vesten prøvet i Overværelse af et lille indbudt Selskab. Opfinderen sprang i Vandet med den paa og svømmede i 1¼ Time, hvorefter man samledes om et veldækket Aftensbord.

Der er udtaget Patent i otte Lande.

Fiskernes Ulykkesforsikring. Den første Underafdeling af Fiskernes Ulykkesforsikring efter Lov af 3. April 1900 er stiftet paa et Møde i Korsør. Der indmeldte sig straks 25 Fiskere.

Statsskuerne i Roskilde gav et Nettooverskud af 2500 Kr.

En Plumsø-Fjennesley-Bane er den sidste Nyhed paa Baneprojekternes Omraade.

I Anledning af Sølvbrylluppet modtog Folketingsmand H. Jørgensen og Hustru blandt mange andre Ting en Ponnyvogn og to smukke Hængelamper, af hvilke den ene var skænket af Ougtved Sogns Beboere.

Jernbaneuheld. Paa Frederikshavns Jernbanestation skete forleden et Uheld, idet en Rangermaskine styrtede ned paa en Drejeskive, der ikke var stillet rigtig. Maskinen og Drejeskiven ødelagdes. Føreren af Rangermaskinen, Fyrbøder Andersen, opdagede faa Alen fra Drejeskiven, at den stod forkert, men det lykkedes ham ikke at faa Maskinen standset; han blev paa Maskinen, men kom ikke til Skade. Fejlen skyldes formentlig Vognopsynsmanden, der var i Færd med at smøre Drejeskiven, og ikke havde stillet Faresignal.

Pengene straks! Skomagermesterforeningen i Esbjærg bekendtgør i „Esbjærg Avis", at de mindre gunstige pekuniære Forhold i Byen har paaført Skomagermestrene store Tab, og at Skomagermesterforeningen har set sig nødsaget til at standse al Kreditgivning fra 1. August.

Ved den udvidede Højskole i Askov er antaget to nye Lærere, Harald Arelsen, Søn af Højskoleforstander Arelsen, Jebjærg, og Sven Fenger, Søn af Skolebestyrer Fenger, Aarhus. Begge er teologiske Kandidater.

Mindesmærket for Kong Christian den Fjerde skal have kostet ca. 43,000 Kr., af hvilket Beløb Etatsraad, Vedlerer Salomonsen alene har tilskudt de 15,000.

Skudt i Sænk af Lynet. En galeserigget Fiskerkvase blev i Søndags ramt af Lynet, medens den laa for Anker i Turø Bund. Kort efter at Kvasen var ramt af Lynet sgas den ligge og malstyde i Vandet. Der var til alt Held ingen Mennesker om Bord.

Efter 19 Aars Forløb kom Guldkæden. For 19 Aar siden mistede Blikkenslager Schnabels afdøde Datter i Vejle en Guldkæde med Medaillon, som hun havde lagt fra sig paa Disken. Der blev søgt alle Vegne, ogsaa Politiet efterspgte Kæden; men alt forgæves. Nu afvigte Søndag kom Postbudet med et Brev, hvis Udskrift forekom Hr. Schnabel ubekendt; da Brevet aabnedes, fandtes den for 19 Aar siden bortblevne Urkæde, uden at der var et Ord med, hvoraf det kunde ses, hvem der afsendte den. Brevet kom fra en By i Hannover.

Strejke paa Aakær. 25 Husmænd har paa Aakær pludselig nedlagt Arbejdet. Husmændene, der dels bor i Aakær Huse og dels i egne Huse, havde fast Tyende-Kontrakt med Godsejer Neergaard om Arbejdet til 1ste November.

Dreven af. Kaptajn Dabbert fra Damperen „Congress" af Liverpool roede forleden en Tur for at pilke Torsk. Hans Baad kom imidlertid i Drift med Strømmen og gik vest efter, saaledes at Kaptajnen maatte tilbringe hele Dagen og det meste af den paafølgende Nat paa Søen. Først Kl. 3 om Morgenen kom han i Land paa Fyen nord for Knudshoved, hvorfra han vendte tilbage mod Færgen. Om Bord paa hans Skib var man selvfølgelig bleven alvorlig urolig over hans lange Udeblivelse.

Et Ur gemt 3 Aar i Jorden. Forpagter Marius Møller, Horne, pløjede hos sin Svigerfader, Vognmand P. Madsen, Faaborg. Han var ved denne Lejlighed saa heldig at finde et Ur, som han for 3 Aar siden tabte i Jorden, medens han pløjede paa samme Sted. Uret blev straks trukket op, og det synes at gaa lige saa godt som for 3 Aar siden.

Farveblinde. Ved en fornylig ved Statsbanerne afholdt Prøve har det vist sig, at en stor Mængde, ca. 50 Ledvogtere og Formænd lider af Farveblindhed. De vil derfor enten blive pensionerede eller overførte til andre Bestillinger.

Et mærkeligt Uheld. Forleden slog Lynet ned hos Parcellist Hans Olsen, Thoreby, ved hvilken Lejlighed Huset og det meste Indbo brændte. Hans Olsen fik med de reddede Rester af sine Ejendele Husly hos sin Nabo, Tømrer Lars Jørgensen, i hvis Hus Lynet i Torsdags slog ned; her gik saa Resten af Parcellistens Indbo op i Luer.

Fint Resultat. Paa Gjedved Seminarium opnaaede ved den nylig afsluttede 1. Dels Skolelærereksamen en Elev, Gustav Hansen, Søn af en Husmand paa Fyn, at faa ug i Hovedkarakter. En kvindelig Elev sammesteds, Frk. E. Kristensen fik Hovedkarakteren ug?.

Dødsliste.

Helsingør: Partikulier J. Schmidts Hustru, f. Rauberg. Generalmajor Zachariaes Hustru, f. Nielsen. Fhv. Gasværksbestyrer Fr. Nikolaj Petersen. Maskinarbejder B. C. Kristensens Hustru, f. Petersen. — Ousted: Gaardejer Hans Klaus Hansen. — Birket: Fhv. Gaardejer Lars Hansen, Strande. — Rønne: A. M. Sodes Hustru, f. Koefoed. — Kaggaard: Enke Christiane Charlotte Sode, f. Kofoed. — Odense: Landinspektør N. J. Jørgensen. Fhv. Bælgetræder Simon Maibom. Træskomand P. Pedersen. — Ellinge: Fhv. Grynmøller Rasmus Andersen. — Thorsted: Peder Frandsen. — Aarhus: Murmester N. Jensens Hustru, f. Johansen. — Hornslet: Johannes Mortensen. — Løbing: Enke Andrea Petersen Riisberg. — Randers: Mette Andrea Petersen Tranberg. Fhv. Bademester C. P. Schmidt. Enke Kirsten Marie Johansen. Skomager Ole Petersen. — Kjølsen: Gaardejer Jens Klausen. — Aalborg: Hjalmar Synbergaard. Jacobine Nielsen. Enke Maren Christensen. — Bøvling: Peder Pedersen Mølgaard. — Nørre Sundby: Fhv. Gdr. i Nørre Uttrup Eilert Peter Madsen. — Ugilev: A. Møller Petersen. — Ordrup: Fhv. Skomagermester C. L. Mysfel. — Skovshoved: Fisker J. Jensens Hustru Ane Kirstine Jensen. — Lyngby: Enke Johanne Larsen. Enke Louise Jensen. — Sukkerhusarbejder P. Petersen. — Roskilde: Murer J. H. C. Kreth. — Næstved: Dagmar Louise Christine Sørensen. Værtshusholder Hans Larsen. Enke M. S. Andersen. — Slude: Hans Mikkelsen. — Nykøbing p. F.: Peter Madsens Enke. — Bursø: Fhv. Gdr. Niels Hansen. — Maribo: Agent Carl Anton Drude. — Nakskov: Handelsrejsende Anton Eliasen. — Sanderum: Maren Katrine Rasmussen. — Troense: Fhv. Skibsfører Hans Larsen Fisker. — Rudkøbing: Fhv. Købmd. J. Larsen. — Hesselbjerg: Mads Madsen. — Bejle: P. Winthers Hustru, f. Mikkelsen. — Horsens: Maren Pedersen af Halbrup, 74. Cigarmager og Musiker, fhv. Kyradser Niels Peter Bøgballe. — Vindum: Svend Nielsen. — Sønder Rind: Søren Andersen Serup. — Aalborg: Snedkermester Støckels Enke, f. Winde. Søren Sørensen Enke Else Marie Snoer, f. Jensen. Arbejdsmand L. P. C. Gaarn. — Lille Kødegaard: Maler Chr. Bjørn. — Hvidbjerg: Morten Agergaard Jensen. — Tvorup: A. P. Petersen Galle. — Hørsholm: Købmand og Brygger N. P. C. Nielsens Enke, f. Petersen. — Haslev: Møller Søren Jensen. — Svanshjerg: Arbejdsmand Hans Carlsen. — Frederiksborg: Karen Marie Petersen af Strø, 23. — Farum Lillevang: Skovløber Rasmus Nielsen. — Damgaard: Enke Sofie Rasmussen, f. Christiansen.

Jesu Liv.
Illustreret. Størrelse 19x22.
Agenter ønskes.
Baggrunden paa dette Billede er Guld, som frembærer en behagelig, brilliant og slaaende Kontrast mod de andre Farver, der alle gaar i fuldkommen Harmoni med hverandre, saa det hele gør et mildt og behageligt Indtryk. Midt paa denne Baggrund af Guld er et Billede af vor Frelser, bærende Tornekronen. Vi kan i Sandhed sige, at Betragtningen af dette sørgelige og dog saa behagelige slaaende Billede forvist vil stynke mangen svag og vaklende tristen til at leve et bedre Liv, ved Tanken paa, hvad hans elskede Frelser har lidt for ham. Omkring dette Billede slynger sig en Krans skønne Blomster. Rundt om dette Midtparti er arrangeret Scener, som fremstiller de væsentligste Tildragelser i Frelserens Liv, nemlig: **1. Jesu Fødsel. 2. Flugten til Ægypten. 3. Jesusbarnet i Templet. 4. Kristus ved Tiloadammen. 5. Kristus gaaende paa Vandet. 6. Triumftoget til Jerusalem. 7. Den sidste Nadver. 8. Korsfæstelsen. 9. Opstandelsen. 10. Himmelfarten.**
Dette mærkelige Billedes usædvanlige Skønhed er almindelig anerkendt. Over Søndagsskolelærer og Prædikant, hver Bibelklasse og kristelige Familie burde have det.
Agenter! Kom ihu at dette ikke er et billigt „fort paa hvidt" Aftryk, men et kostbart Kromo Litograf i brilliante Farver, paa forgyldt Baggrund. Vi har haft med Billeder at gøre i mange Aar; men dette overgaar alle andre Billeder, vi har produceret, og vækker vel fortjent Opmærksomhed. Der er nu et saa tydeno-, behageligt og opløftende deri, at enhver føler sig meget tilt it, og der kan ikke være den mindste Tvivl om, at naar saa er Tilfældet, er det meget lettere for Agenter at sælge, end under almindelige Forhold. Prøve med Posten 25c. Sets for **$1.00**, 25 for **$3.25**, 50 for **$6.00**, 100 for **$10.50**. Pæne Rammer passende for dette Billede, lavet af rige Guldlister, 4 Tom. brede **$1.15** S. f. **$11.50**. Dus. Dette indbefatter Glas, Bagbræt og Pakning. Prøve paa Listerne erholdes mod 14c i Frimærker til Postporto. Klip denne Annonce ud, og nævn dette Blad, naar de skriver, og De erholder gratis en fin Present
Home Novelty Mfg. Co.
(N orw. Cl. 144 B.) P.O. Box 518 Chicago.